

apostolice auctoritatis¹. Quam praedicationem evangelice veritatis non se ab hominibus, 799
sed ab ipso domino nostro Iesu Christo didicisse testatur, ubi ait: 'Neque enim ego ab Gal. 1, 12.
homine accepi illud neque didici, sed per revelationem Iesu Christi'. Aliter praedicat,
qui Christum adoptivum^a nominat filium Dei, quem ille proprium filium Dei nominavit. Rom. 8, 32.
5 Aliter praedicat, qui Christum Iesum deum nuncupativum nominat, quem ille Deum ib. 9, 5.
super omnia benedictum nominavit. Et qui aliter praedicat, timeat apostolicae auctori-
tatis anathema; non solum apostoli, sed etiam dei Christi, quem in se locutum esse
testatur, ubi ait: 'An experimentum eius queritis, qui in me loquitur Christus'? Quo- 2. Cor. 13, 3.
modo quislibet temeraria praesumptione dominum nostrum Iesum Christum adoptivum
10 Dei filium nominare audet, quem tantus praedicator, ut diximus, proprium filium Dei
nominavit, ubi ait: 'Qui proprio filio suo non pepercit'? Vel qua audatia eundem Rom. 8, 32.
dominum et Deum nostrum quis praesumit nominare nuncupativum Deum, quem idem
apostolus benedictum super omnia Deum, vel etiam magnum Deum non dubitavit ib. 9, 5.
clara voce confiteri et nominare? Ait itaque ad Titum: 'Expectantes beatam spem Tit. 2, 13.
15 et adventum gloriae magni dei et salvatoris nostri Iesu Christi, qui dedit semetipsum
pro nobis, ut nos redimeret ab omni iniquitate'. Magnum utique Deum cum nominavit,
qui venturus est iudicare vivos ac mortuos; non deunculum^b quendam, qualem nova
quorundam fingit praesumptio. Si quis dubitet, de quo dixisset apostolus, legat
tractatum beati Hieronimi, quem in^c hanc fecit epistolam².

20 Considerandum est diligentius et omni pietatis intellectu percipiendum, quod ille
mirabilis evangelista ait: 'Verbum caro factum est', id est Deus homo factus est; ex Ioh. 1, 14.
carnis itaque nomine totum hominem significans, ut in eo loco intellegitur^d: 'Videbit Luc. 3, 6.
omnis caro salutare Dei', id est omnis homo. Non ut divinitatis natura verteretur in
humanitatem; sed, salva maiestate divina, adsumpta est humanitas; non diminuta est
25 divinitas, sed honorificata humanitas, manente proprietate naturae humanae; ut idem
ipse, qui ex Deo patre aeternaliter natus est, ex matre virgine temporaliter natus
esset; ut sit verum quod tantus evangelista ait: 'Verbum caro factum est'. Si^e Deus
homo factus est, utique deus homo factus est, utique homo deus factus est propter
unitatem personae^f; ut sit ex omni parte veritas in Christo Iesu domino nostro. Si
30 igitur homo, qui adsumptus est a verbo Dei, deus est nuncupativus, quia alia natura
est humanitatis, alia divinitatis, consequens videtur, ut Deus, qui hominem adsumpsit,
homo sit nuncupativus, et non potest stare quod evangelista ait: 'Verbum caro factum
est'. Similiter intellegendum est versa vice de adoptione. Si ideo ille^g homo, qui
adsumptus est, adoptivus est filius Deo, quia alia natura est humanitatis alia divinitatis,
35 sequitur illa necessaria conversio, ut Deus, qui ex virgine natus est, sit adoptivus
deus; et non sit beata virgo secundum Nestorianam impietatem³ vera genitrix Dei,
sed per quandam^h, si fieri possit, adoptionem mater Dei. Quod quantumⁱ nefandum
sit et quam impium et ab omni veritate alienum, quisquis pie de Christo sentit, agnoscit.

Has vero novitates vocum, karissimi et clarissimae^k dignitatis viri, omnino abicite,
40 et consentanea evangelicis paginis et apostolicis traditionibus credite et predicate;
intellegentes alia nomina in Christo deo propria esse, alia significativa⁴; et discernite,

^a) adoptivum P. ^b) de vinculo quoddam quale Pa pro deunculum — qualem. ^c) qui P pro
quem in. ^d) intellegatur P. ^e) Si Deus — deus homo factus est om. Pa. ^f) propter unitatis per-
sonam P. ^g) illum P. ^h) quondam P. ⁱ) quam Pa, Q. ^k) clarissimi P.

45 1) Adv. Felic. I c. 2 (p. 790): in tantum, ut etiam angelis et omni homini anathema indixisse
non dubitaret, si aliter praedicasset, quam ab illo praedicatum esset. 2) V. Hieronymi comm. in ep.
ad Titum, opp. ed. Vallarsius T. VII, 724 sq. 3) Cf. supra p. 63, Adv. Felic. I c. 11: impietatem
Nestorianae doctrinae; l. V c. 2: Nestorianae impietatis foveam (Opp. ed. Frobenius I, 795. 831). 4) Ibid.
l. IV c. 9 (p. 826): Quaedam enim de Christo per proprietatem naturae dicuntur, ut est via veritas et
50 vita, quaedam per significationem rerum per illum gerendarum a prophetis de eo praedicata sunt.